

İşte bu, uyarılınsınlar diye insanlara bir bildiridir. ^[İbrâhîm 52]

Amerika ile Avrupa Arasında Lübnan Toprağı Üzerindeki Çatışmanın Şiddetlenmesi Büyük Bir Yangının Habercisidir

Lübnan'daki olayların sür'atli bir şekilde ardarda gelişmesinden, özellikle eski Başbakan Rafik-ul Harirî'nin öldürülmesinden sonra bunlar karşısında doğru bir tavır takınmak ve yeni bir fitnenin yayılmasına engel olmak üzere olayların arka plânını anlamak ve uyanık olmak gerekmektedir.

Amerika Irak'ı işgâl kararını almasından beri "eski Avrupa" olarak tanımlanan ülkeler ile Irak'ı işgâl kararına muhâlefetle karşılaşan Amerika arasındaki çatışma en şiddetli boyuta ulaştı.

Avrupalılar ve aleni olarak Fransa, Lübnan'daki nüfuzlarını geri döndürmek üzere Amerika'nın Irak'ta ve çevresinde tökezlemesini fırsat bildiler. Fransa, kucaklayıp beslediği "Lübnan Muhâlefeti"ni harekete geçirdi. Cumhurbaşkanı İmil Lehud'un geniş yetkilerini sınırlandırmaya varan anayasal reformlardan sonra, Fransa tarafından Suriye'ye ve Lübnan'daki yönetime karşı devletlerarası bir atmosfer eğilimi oluşturmak üzere "muhâlefet", yönetime yönelik kampanyasını ateşledi ve Jacques Chirac ile görüşüp ondan nasihatler ve öneriler alan bâriz sembolleri sürüler halinde topladı.

Güvenlik Konseyi'nin 1559 sayılı kararına gelince; Bush'un Le Figaro gazetesine verdiği demeçten anlaşıldı ki Fransa, Haziran 2004'ten beri yani Lehud'un kısıtlanmasından aylar önce Suriye'nin acilen Lübnan'dan geri çekilmesine zorlamak üzere Güvenlik Konseyi tarafından uygulanır bağlayıcı tatbikle birlikte benimsenecek bir karar tasarının hazırlığını başlatmıştır. Ancak Amerika Fransız tasarısını destekledi ve Güvenlik Konseyi'nin, Suriye kuvvetlerinin Lübnan'dan çekilmesini belirli bir takvime bağlamayan ve de içerisinde uyulması gereken bir mekanizma ve bağlayıcı bir uygulama içermeyen 1559 sayılı kararı alması için çalıştı.

Sonra ateşin üzerine yağ döken milletvekili Mervân Hammâde'ye yönelik suikast girişimi geldi. Bu da "muhâlefet"nin Mayıs ayında yapılacak milletvekili seçimleri için devletlerarası gözlemciler talebiyle muhâlefetinin seviyesini artırmasına yardım etti.

Seçimler ekseninde yapılan bol tartışmalar ile eski Başbakan Rafik-ul Harirî'ye karşı düzenlenen suikast operasyonu sayesinde, Amerika'nın başından beri reddettiği devletlerarası soruşturma talebiyle Fransa için kuvvetli nüfuz kapıları açılmış oldu. Sonra Güvenlik Konseyi'nin, Lübnan'daki yönetim ile işbirliği yapacak bir soruşturma ekibi gönderilmesine hükmeden kararı geldi.

Bu Fransız hücumuna karşı Amerika, "muhâlefeti" ve Fransız girişimlerini durdurmaya yönelik müzâyede üslubunu benimsedi. Sonra Amerika'nın Lübnan'daki nüfuzunu yıkmaya mâtuf işler yapan Fransa'yı ve ardındaki Avrupalı devletleri boşa çıkarıp onlara fırsat bırakmamak üzere girişimlerinin içini boşaltmaya çalıştı.

Muhakkak ki hâdiselerin seyri büyük bir şerri haber vermektedir. Çatışan devletlerarası taraf veya taraflar, Lübnan'daki siyâsî tabakayı ve dayanmakta oldukları kesimleri kullanmaktadırlar. Bu kesimleri, otoriteye karşı çatışmada kullanılan ağır silahlar ile donatmaktadırlar. Bu da Lübnan'ın köylerini, şehirlerini ve semtlerini siperler, barikatlar ve savaş alanları haline çevirmektedir. Burunlara yayılıp dolduran fitne kokusu yeniden dönmekte ve kulaklarda yankılanan cahiliyye nârâları ve çağrılarını geri gelmektedir. İnsanlar neredeyse hiç görülmeyen iç savaşların yılanı karşısında şaşkına dönmüştür. O kadar ki insanların hayatını, huzurunu ve güvenliğini bozmanın zeminini hazırlamak üzere başını çıkarmış ve zehrini saçmıştır.

Şiddetli bir tehlikenin habercisi olan bu puslu havada açığa çıkan büyük soru şudur: İstenen nedir? Ve ne yapabiliriz?

Cevâbı şöyledir:

Birincisi: Fırkacı ve mezhepçi fitne çağrılarını karşı durmak ve önüne geçip engel olmaktır. Nitekim bu hususta Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

«

» *Onu bırakın! Zîra o kokuşmuştur.*

İkincisi: Başını Amerika ve Fransa ile perde arkasında gizlenen İngiltere'nin çektiği açgözlü Batılı devletlerin habis taleplerini ve yalan vaatlerini taşıyan, "özgürlük, egemenlik ve bağımsızlık" gibi saptırıcı sloganlarına aldanmamaktır. Lübnan'daki yönetimin, güdüm altında olup özgür irâde ve karar sahibi olmadığı kesin olarak bilinmektedir. Fakat bunun ilacı, Batılı sömürgeci bir devletin yani Amerika'nın nüfuzunu, "bağımsızlık ve egemenlik" sloganlarıyla kovmak üzere diğer Batılı sömürgeci devletlerin yani Avrupa'nın nüfuzunu getirmek değildir. Bilakis dâima yükseltilmesi gereken şiar şudur: **"Ecnebiden alınan her yardım, şüphesiz siyâsî bir intihardır"**

Üçüncüsü: "Lübnan varlığı" denilen şeyin hakikatini idrak etmek, rolünü ve fırkacı yapısının neden kurulduğunu derinden incelemektir.

Müslümanların beldeleri üzerinde gerçekleştirilen parçalama operasyonuna kadar bugün “Lübnan” olarak bilinen belde eş-Şâm beldesinden bir parçaydı. 1920 yılının o gününde General Goro, “Büyük Lübnan” dedikleri şeyin kuruluşunu ilan etti. Lübnan’daki Müslümanlara şiddetli bir acı isâbet etti ve bu korkunç kararı protesto ettiler. Bu parçalama ve koparma cürmünün sürdürülmesine engel olmak üzere “Kıyı Kentleri Konferansları” serisini düzenlediler. Fakat Fransız askerî mekanizmasının süngüsü onları bastırdı ve kesme-parçalama operasyonunu sürdürdü. Sonra Müslümanlara ve başlarındaki liderlere birtakım basit çıkarlar ve boş koltuklar vererek ayrılık acısını hafifletmek için uğraşmaya başladı.

Bu olaylar ve sözler içerisinde korku ve endişe hisleriyle bizi en çok korkutan husus, Ümmetimizin evlatlarının o süngüyü tutup “özgürlük ve bağımsızlık” gibi saptırıcı ve bâtıl sloganların peşinden koşmalarıdır. Böylece azgın mücrimlere yardım edip birbirlerini hançerlemelerinden ve o süngülerini, ne yaptıklarından habersiz bir şekilde kendi kalplerinin derinlerine saplamalarından korkulur.

Dördüncüsü: Amerika’nın ve Avrupa’nın tâlimatlarına ve tavsiyelerine kulak veren, onların ve Araplar ile Müslümanların onlara uşaklık eden yöneticilerinin emirlerini yerine getiren “**lider, ileri gelen ve sembol**” denilen şahsiyetlerin peşinden sürüklenmemektir. Ülkeyi ve halkını, zulümlere, musibetlere ve savaşlara sürüklemekten önce bu tür adamların ellerini ve kollarını bağlamak şüphesiz kaçınılmazdır.

Beşincisi: En önemlisi, Allah’ın Kitâbı ve Rasulullah ^[SallAllahu ‘Aleyhi ve Sellem]’ın Sünneti ile yönetilmektir. Zîra onda sizin için dünyanın izzeti ve Âhirette de Allah’ın rıdvânı vardır. Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

İzzet, Allah’ındır, Rasulü’nündür ve mü’minlerindir. ^[el-Munâfikun 8]

Allah’ın zikrinden yani İslâm’dan yüz çevirmekte ise dünyada sıkıntılı ve zelil bir hayat ve Âhirette ise Allah’ın öfkesi ve azâbı vardır. Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

Her kim Benim zikrimden (İslâm’dan) yüz çevirirse,

şüphesiz ona sıkıntılı bir hayat veririz ve Kıyâmet Günü’nde de onu kör olarak haşr ederiz. ^[Tâ-Hê 124]

Lübnan’ın gayri-muslim vatandaşlarına ise şöyle deriz:

İslam Devleti, huzurunuzun ve varlığınızın güvencesidir. Evlatlarınızı göçten alıkoyan odur. 13 asırdan fazla boyunca İslâmî devletin yönetiminde şahit olunan budur. İslâm’ın şafak sökmesinden Osmanlı Hilâfeti’nin sonunda Jön-Türklerin yönetimi ele geçirmesine kadar Hilâfet Devleti, İslâmî beldelerin dört bir yanında ve onlardan biri olan Lübnan’da yaşayan yahudilerden, hristiyanlardan ve diğerlerinden olan gayri-muslimleri himâye etmiş, emniyetlerini sağlamış, mallarını ve şereflerini korumuştur. Müslümanlar için hakkaniyetten ne varsa onlar için de vardı. Müslümanlar için merhametten ne varsa onlar için de vardı. Onlar genel nizam çerçevesinde, inançlarında ve ibâdetlerinde serbest bırakılmışlardı. Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] şöyle buyurmuştur:

Dinde zorlama yoktur. Artık doğruluk sapıklıktan kesin olarak ayrılmıştır.

[el-Bakara 256]

Ey Müslümanlar!

Şüphesiz Allah ^[Subhânehu ve Te’alâ] sizi hak din ile sizi kerim kıldı. Sizler azîm ve kerîm bir Ümmetin evlatlarıdır. Öyleyse canlarınızı ve mallarınızı geçici arzular için heder etmeyin! İslâmî Hayatı yeniden başlatmak için çalışın ki Ümmetiniz kuvvetli ve büyük olan **tek bir devlet** içerisinde birleşsin. Mazlumları zâlimlerin elinden kurtaran, Müslümanların beldeleri arasındaki sınırları kaldıran, İslâm’ın nuru ve adâleti ile yöneten **tek bir devlet** olsun. Rusya’da Putin’den Batı’da ve Amerika’da Rumsfeld’e, Myers’a, Powell’a ve Ulusal İstihbarat Konseyi’ne kadar, Doğu’nun ve Batının fikir ve siyâset adamlarının kendisinden sakındırdıkları **Hilâfet Devleti** olsun!

Öyleyse Nebînizin şu vâadinin gerçekleşmesi için çalışanlar ile birlikte çalışın!

« **Sonra da Nübüvvet Minhâcı üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır.**

Ve fitneden ve sömürgeci devletlerin üzerinizdeki istismarından korunmak, izzetinizi, üstünlüğünüzü, bu dünya hayatında mutluluğu ve Ahirette de Allah’ın rıdvânını ve Cennetini kazanmak üzere çalışın!

Şüphesiz bunda akli olan veya hazır bulunup kulak veren

kimseler için bir öğüt vardır. ^[Kaf 37]